

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: A. Sandu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, G. Dașchevici, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

09 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării împotriva lui Madan Alexandru cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale și evacuarea din locuință,

împotriva deciziei din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La data de 28 noiembrie 2020, Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării s-a adresat cu cererea de chemare în judecată împotriva lui Madan Alexandru, prin care a solicitat încasarea datoriei pentru serviciile comunale și evacuarea din locuință.

În motivarea cererii reclamantul a indicat, că în baza ordinului de repartitie nr.4 din 21.09.2004 lui Madan Alexandru i-a fost repartizată locuința de serviciu (cămin) XXXXX în blocul locativ situat în XXXXX. Contractele privind livrarea serviciilor comunale (apei potabile, energiei termice, serviciu de gestiune, transportarea deșeurilor) a blocului locativ din XXXXXX, prestate locatarului Madan Alexandru, sunt încheiate de către Agenției Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării cu ÎM „Infocom” și SRL „Info Bon”.

Astfel, în baza facturii emise de către ÎM „Infocom” și SRL „Info Bon”, pentru luna decembrie 2019 datoria totală pentru serviciile comunale și necomunale prestate locatarului Madan Alexandru constituia suma de 27943,46 de lei.

A mai invocat că, în baza titlu executoriu emis de Judecătoria Buiucani din 18.04.2016 s-a dispus încasarea de la Madan Alexandru în beneficiul Departamentului dotării MA (reorganizat prin transformare în baza HG nr.982 din 10.10.2018 în Agenției Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării) a sumei de 10031,62 lei.

A declarat că după înaintarea acțiunii Madan Alexandru nu și-a onorat obligațiunea privind achitarea datoriei curente la serviciile comunale ce constituia 17902,84 de lei din datoria totală de 27943,46 lei.

Conform facturilor din aprilie 2020 emise de către ÎM „Infocom” și SRL „Info Bon”, suma datoriei existente pentru serviciile comunale este de 22258,40 de lei.

A relatat că pârâtului Madan Alexandru i-au fost expediate 2 prescripții din 23.12.2019 și respectiv din 17.01.2020 prin care a fost avertizat de faptul achitării benevole a datoriei acumulate pentru plata serviciilor comunale, care au rămas fără executare.

A solicitat reclamantul încasarea de la Madan Alexandru în folosul Agenției Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării a datoriei pentru serviciile comunale în sumă de 22258,40 de lei și dispunerea evacuării lui Madan Alexandru din apartamentul locuința de serviciu (cămin) din XXXXXX, fără acordarea altui spațiu locativ.

Prin hotărârea din 04 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a perceput de la Madan Alexandru în beneficiul Agenției Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării datoria pentru serviciile comunale acordate pentru apartamentul nr.9, str. Ioana Radu 29/4, mun. Chișinău, pe perioada până în luna aprilie 2020 inclusiv, în sumă de 22.258,40 de lei.

S-a respins ca neîntemeiată cererea Agenției Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării împotriva lui Madan Alexandru privind evacuarea din locuința de serviciu nr.9, str. Ioana Radu 29/4, mun. Chișinău, din lipsa procedurii prealabile.

S-a perceput de la Madan Alexandru în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 767,75 de lei.

Prin decizia din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării și s-a menținut hotărârea din 04 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că conform art. 37 alin. (3) al Legii cu privire la locuințe nr. 75 din 30.04.2015 pe lângă plata pentru închirierea locuinței din fondul public de locuințe sau a locuinței proprietate privată, locatarul este obligat să efectueze plata pentru apa potabilă și evacuarea apelor uzate, încălzire, alimentarea cu energie electrică, gaze naturale, transportarea deșeurilor menajere solide și lichide, ascensor și pentru alte servicii prestate de locator sau de furnizorul de servicii comunale și necomunale, conform facturilor prezentate. La solicitarea locatarului, locatorul este obligat să prezinte bonurile de plată ce confirmă cheltuielile respective.

Potrivit art.43 alin. (1)- (3) a Legii cu privire la locuințe nr.75/30.04.2015, (1) Rezilierea contractelor de locațiune se efectuează în conformitate cu prevederile Codului civil al Republicii Moldova, cu acordul comun al părților sau din inițiativa locatarului ori din inițiativa locatorului. (2) La inițiativa locatorului, contractul de locațiune se reziliază cu acordarea locatarului a unui preaviz de 3 luni. (3) Condițiile speciale de reziliere a contractului de locațiune, fără acordarea de către locator a preavizului de 3 luni, sînt: neachitarea totală a chiriei sau a mai puțin de jumătate din aceasta pentru o perioadă de cel puțin 3 luni consecutive.

Conform art.1251 Cod Civil, prin contractul de locațiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părți (locatar) un bun determinat individual în folosință temporară sau în folosință și posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie.

Conform art.1281 alin. (1), (2) Cod Civil, (1) În cazul locațiunii fără termen, oricare dintre părți are dreptul la rezoluțiunea locațiunii cu un preaviz de 3 luni pentru imobile și de o lună pentru bunurile mobile. (2) Notificarea făcută cu nerespectarea termenului de preaviz stabilit de lege sau contract nu produce efecte decât de la expirarea aceluși termen.

Astfel, legislația în vigoare nu prevede careva interdicții cu privire la încheierea unui contract de locațiune fără termen. Un asemenea contract, dacă va fi încheiat, poate fi reziliat la cererea oricărei părți în orice moment, dar cu respectarea prevederilor legale, și nume, cu un preaviz de trei luni pentru imobile.

Instanța de apel a apreciat ca fiind absolut întemeiată poziția instanței de fond de respingere a pretențiilor reclamantului cu privire la evacuarea pîrîtului din imobil și ca neîntemeiate alegațiile părții apelante indicate în apelul motivat în vederea casării parțiale a acesteia în partea contestată din considerentele ca succed.

Instanța de apel a enunțat că la rezilierea contractului de locațiune fără termen, Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării urma a preaviza locatarul Madan Alexandru cu un preaviz de 3 luni pentru imobile, fapt ce la caz nu se atestă.

Or la caz, Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării nu a invocat faptul neachitării chiriei de către Madan Alexandru ci neachitarea de către acesta a serviciilor comunale și necomunale.

Instanța de apel a menționat că nu poate fi reținută nici prescripția din 13.09.2018, anexată de Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării la cererea de apel potrivit căreia a solicitat intimatului achitarea datoriei pentru serviciile comunale, or din aceasta de asemenea nu se poate deduce că intimatul ar fi acumulat o datorie la plata chiriei.

La 17 februarie 2021 Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării a declarat recurs împotriva deciziei 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și parțial a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat prevederile art.432 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă.

Relatează că, instanța de apel nu a luat în considerare că prin hotărârea instanței de fond circumstanțele de fapt și de drept nu au fost sesizate și elucidate pe deplin pentru soluționarea cauzei. Astfel, prima instanță a apreciat subiectiv probele invocate de către recurent, cu atât mai mult, nu s-a bazat pe aprecierea multilaterală a acestora.

Indică că instanțele ierarhic inferioare, au interpretat greșit pretențiile de drept material invocate în cererea de chemare în judecată. Or, recurentul a solicitat evacuarea forțată din locuința de serviciu, prin prisma prevederilor art.37 alin. (3) al Legii cu privire la locuințe nr.75 din 30.04.2015 și pct.26 al Regulamentului cu privire la modul de acordare și folosire a locuințelor de serviciu administrate de către Ministerul Apărării și unitățile militare ale Armatei Naționale, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.874 din 23.12.2015, care prevăd că locatarul este obligat să achite plățile pentru serviciile comunale și necomunale și plata pentru chirie. Drept rezultat, în caz de neonorare obligațiilor menționate în normele de drept material prevăzute, se inițiază procedura de evacuarea silită pe cale judiciară, în conformitate

cu prevederile pct.30 lit.c) al Regulamentului prenotat supra, „se evacuează fără acordarea altei locuințe persoanele care nu au achitat chiria, serviciile comunale și necomunale timp de trei luni consecutive”.

Astfel, recurentul nu a solicitat rezilierea contractului de locațiune, or evacuarea unui locatar din locuințele de serviciu ale Ministerului Apărării se efectuează pe cale judiciară, în cazul în care locatarul refuză eliberarea benevolă.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 11 noiembrie 2020 și a expediat copia deciziei participanților la proces la 15 ianuarie 2021 (f.d.99), însă la materialele dosarului lipsesc date de recepționare a deciziei recurate.

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 17 februarie 2021 se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 3 martie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina

recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării împotriva deciziei din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru